

[Kulturministeren]

Jeg har vist hermed stort set fået besvaret de spørgsmål, der er blevet rejst, og skal blot endnu en gang takke og sige, at jeg selvfølgelig er indstillet på under udvalgsarbejdet at besvare spørgsmål og i øvrigt drøfte, hvad der måtte være ønske om fra ordførernes side.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Når jeg havde en vis frygt for, at der er en risiko for, at der er gemt nedskæringsmuligheder i forslaget, så er det, fordi de lovforslag, jeg refererede til i starten af mit første indlæg, jo aldrig er blevet præsenteret som forslag, der skulle fremme nedskæringer, men de har gjort det i praksis – derfor frygten.

Når Sjællænderne bringes ind i billedet, vil jeg gerne sige, at jeg er helt enig i den vurdering, bl.a. fru Ingerlise Koefoed gav af Sjællands Symfoniorkester. Men det er dyrt at spille det, der er anderledes end det normale, fordi orkestrene skal sammensættes på en anden måde, og derfor skal der en anden økonomi til, end hvis man bare spiller det, man er vant til at spille. Det var derfor, jeg sagde så meget om det nye og den nyere danske musik.

I øvrigt glædede ministeren sig over det blomstrende kulturliv og musikskolerne. Jamen jeg deler helt den glæde, men jeg minder så også om, at det var et flertal på tværs af den daværende regering, der fik gennemført den musiklov, som nu har medført et sprudlende, et blomstrende musikliv, og det synes jeg der er grund til at notere med tilfredshed. Den nuværende ministers parti var aktivt med i forsøget på at få strikket den musiklov sammen, som har medført, at det blomstrer.

Men når det drejer sig om musikskoler, er jeg enig i, at det er et lykkeligt element i musiklivet, men der sker jo i øjeblikket rent faktisk det, at nogle lukkes og nogle spares ganske kraftigt, og dermed bliver de ikke i stand til så godt, som jeg forstår ministeren – og i hvert fald ikke jeg – mener de burde, at løse den opgave, det er at få underskoven til at blomstre.

Det er jo noget mærkeligt noget, dette her. Nu står fru Hanne Severinsen heroppe og siger, at vi må have styr, at vi må have ro, og at vi må kende til. Ja, det er selvfølgelig dyder i den danske politiske hverdag – det erkender jeg – men jeg synes nu, at der til vores dyder på dette område også hører ønsket om at se noget blomstre.

Der hører ønsket om at se et liv. Der hører et ønske om at placere sig, som ministeren var inde på, gerne på den internationale himmel på disse områder. Det er kvaliteter, som jeg synes rækker ud over dette med roen. Jeg vil gerne udskeifte ro med liv på dette område.

Jeg synes, vi mangler et svar, eller at hr. Duetoft mangler et svar – det kan være, han selv efterlyser det – men jeg er også interesseret i at høre, hvilke kontakter der har været til orkestrene, og hvad deres vurdering har været af ministerens forslag.

Jeg synes, det er rart, at ministeren er indstillet på at drøfte sagen. Jeg håber, at vi så med de åbninger, som jeg også har givet udtryk for at vi er indstillet på at lægge ind i den videre behandling af denne sag, vil kunne finde nogle fornuftige løsninger.

En af de ting, jeg som sagt tror vi bør interessere os for, er den svenske ordning, idet jeg forstår, man har en ordning, der netop stimulerer den musikudøvelse, som Sjællands Symfoniorkester står for. Sådan noget synes jeg kunne være interessant at få vurderet lidt nærmere.

Repertoireplanen synes jeg også det kunne være interessant at få set lidt nøjere på. Endelig at få lidt sikkerhed for, at dette forslag heller ikke på længere sigt medfører nedskæringer, som vil ramme og ramme toset.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Det er faktisk min opfattelse, at hvis man kender de økonomiske konditioner, er det lidt nemmere at komme til at blomstre. Og dette lovforslag har netop til formål at skabe forudsætninger for det.

Ingerlise Koefoed (SF):

Ministeren siger, at han ikke synes, vi skal være formyndere. Det er jo et meget betydningsfuldt ord at bruge i de kulturpolitiske debatter, og det bliver også brugt meget tit. Jeg mener ikke, vi er formyndere. Jeg mener ikke, at politikere er formyndere, når de prøver på at opmuntre til et så godt og levende kulturliv som muligt ved hjælp af forskellige tilskudsformer fra statens og kommunernes side.

Jeg er enig i, at det er et meget levende musikliv, vi har, og som vi har haft i de senere år, og at det har en meget klar sammenhæng med den holdning, som politikerne i det hele taget har